

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresò-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Oscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Alvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Punt de tensió

Aquesta setmana passada el procés sobiranista que viu Catalunya ha entrat en un punt d'inflexió definit per la tensió. La proposta del president Artur Mas sobre una consulta en part esbravada per al 9 de novembre ha trencat la unitat dels partits que fins ara l'havien acompanyat. Les tres reunions que la van precedir van ser molt tenses. Els dirigents de Convergència, d'Unió, d'Esquerra Republicana, d'Iniciativa, d'Esquerra Unida i Alternativa i de la CUP van desfer el consens que fins ara havia definit tot el procés. Al final de la tercera reunió, les cares llargues i les primeres declaracions discrepants van alarmar la part de la societat catalana que segueix amb il·lusió la cursa d'obstacles contra l'Estat. Per primera vegada s'hi ha imposat el tacticisme i l'interès de cada sigla.

D'un costat, el president de la Generalitat –que no ha volgut assumir el risc, també per als funcionaris, que representava desobeir el Tribunal Constitucional– ha trobat una fórmula que li permet evitar el desgast polític que comportaria suspendre la consulta del 9 de novembre. Una fórmula discutible i discutida. Oriol Junqueras hi ha reaccionat amb un geni excessiu. Esquerra va ser el partit que més obstacles va posar durant les reunions. Els seus dirigents volien arribar fins al final amb la pugna contra l'Estat –una pugna que s'hauria saldat sense poder votar– i van demanar eleccions immediates. Iniciativa va trobar finalment el motiu de trencament que tant semblava haver buscat. L'argument, o l'excusa, per trencar la unitat en què se senten més incòmodes. Iniciativa i Esquerra Unida i Alternativa són partits que se senten més a gust en la reivindicació social, aquella que consideren que els dona singularitat i sentit. No han viscut amb tranquil·litat la successió d'imatges gràfiques que els fixava al costat dels dirigents de CiU. En tot aquest vesper només la CUP sembla haver actuat amb calma i tranquil·litat. I ha fet prevaler en tot moment més l'interès nacional que l'ideològic.

Precisament ha estat la CUP la que ha marcat el camí del retrobament. La que ha fet pública una llista de condicions per sumar-se a la consulta que ha permès que tots els altres puguen reincorporar-se al consens perdut.

La unitat recuperada més el suport de les entitats socials més significatives –Òmnium i l'Assemblea– donen sentit a la cita del 9 de novembre. Poden assegurar la participació necessària. Perquè si la consulta fracassa, no perdrà Artur Mas. Perdrà tot el sobiranisme. Superada aquesta prova, encara se n'obre una de més complicada: la convocatòria d'unes eleccions plebiscitàries en què les discrepàncies són més profundes.

Als nostres lectors

Un bon Consell

Una de les peces clau en el procés que viu Catalunya ha estat l'aportació teòrica –concretada en 18 documents sobre àmbits del tot diversos– que han fet els membres del Consell Assessor per a la Transició Nacional. Un treball colossal que contempla totes les possibilitats, totes les incerteses i totes les certeses que poden tenir com a conseqüència tant l'aplicació del dret a l'autodeterminació com la mateixa proclamació de la independència. En aquest número d'EL TEMPS Àlex Milian entrevista el president del Consell, el jurista Carles Viver Pi-Sunyer, que va ser vice-president del Tribunal Constitucional. Viver Pi-Sunyer analitza, amb l'autoritat i el rigor necessaris, com es pot assolir la independència si la majoria dels catalans així ho decideixen.